

Znam tudi, de je že pred dvema letama od vikšiga c. k. dvorniga šolstva *) ukaz prišel, de naj se v slovenskih šolah nemška slavnica po slovensko po primeri knjige „Nemška pismenost za slovensko-nemške šole“, uči in de naj se knjige „Rechenbuch“ in pa „Lesebuch“ za drugi klas na kmetih tudi v slovensko predstavijo; kadaj bomo pač te tako potrebne knjige dobili? **)

Gosp. — o — v zadnjim listu 1846 od občinskega slovanskiga pravopisa pišejo: „Želeti bi bilo, de bi se že vsaka slovanska stvar v tem pravopisi pisala“ i. t. d. Menim, de to vsi Slovenci, ko iz eniga serca želijo. Nekje sim bral: „Ki če po dvojim poti iti, na nobenim nemore prav priti.“ — Mi smo zdaj dobili molitvene bukve „Duhovna hrana“ v tem pravopisi. G. Eilec, kaplan pri Mali Nedli, so jih na svetlo dali. Veljajo nezvezane z lepimi podobami 40 kraje. srebra, brez podob 28 kraje. A. Kreft.

Kazen (štrafinga) zapravljevcov v starih časih na Českim.

V stari kroniki se bere, de je mestna gosposka v Pragi v leti 1313 zapoved dala, de naj se vsak zapravljevec, če je ravno mlad mestnik, prvič zapre 14 dni v ječo, drugič 4 tedne, tretjič 3 mesce, četrtič pol leta. Če pa vse to nič ne pomaga, se ima potem v žakelj zavezati in v vodo vreči. Velika sreča, de dandanašnji ni nikjer takiga ojstriga ukaza več; sej bi žakljev dovelj ne imeli za vse zapravljevice po mestih in po kmetih.

Černe bukve.

Ena skorej 70 let stara baba je pretečeno leto več časa v Rihemberki na Goriškem prebivala in neumne ljudi nagovarjala, de naj v njeno družbo stopijo, pri kateri si zamore vsak toliko denarja poleg morja pridobiti, kolikor bo v babjih bukvah zapisaniga stalo. Rihemberška gosposka goljufico zapazi in jo iz Rihemberka odpravi. Od tod pregnana zapeljivka se po Komeni potika in 29. dan Listopada je spravila v neki hiši veliko družbo bebcov, možkih in ženskih skupej, ki so goljufno babo na vso moč gostili. Pa tudi Komenska gosposka zapazi to društvo ter pošlje svoje služabnike v zaznamvano hišo. Ko ti tje pridejo, ni duha ne sluha od babe, kér so jo njeni častivci v skrinjo zaperli in se potem na njo vsedli, kakor de bi ne bilo nič. Gosposkini služabniki pa so to zvedili in okoli hiše stražo postavili. Ko se noč naredí, zleze baba iz skrinje, se obleče v fantovsko oblačilo, katero ji je eden izmed njenih častivcov posodil, in misli takó straži oditi. Straža pa jo je v fantovskim oblačili spoznala, jo zgrabila in drugi dan komisii izročila. — Veliko ljudi je osleparila goljufna baba, ki so upali, po nji veliko bogastva si pridobiti. Ko bi taki bebcu le pomislili, de taka baba, ki se v velicijah potrebah po sveti klati, si še sama sebi ne more vinarja percoprati, bi jih moglo sram biti, de so mogli taki vraži verjeti! Mi pa razglasimo to sleparijo v Novicah in zapišemo staro goljufico in vse tiste neumneže, ki so njenim lažnjivim besedam verjeli, v černe bukve.

A. B.

Danes Vam oznanim divjaka za černe bukve, kateri po pravici zvonce nosi med vsimi dozdej v černih bukvah zaznamvanimi gerduni. — Neki mesár je ta brezvéstnik, ki, de bi meso kakšen funt težji bilo, živinče na-

*) „Berilo za male šole na kmetih“ po c. k. estrajskih deržavah je bilo že 1842 natisnjeno; ako je to tisto, katero Vi mislite?

**) Računske bukve v slovenskim jeziku za prvi in drugi klas so pa — kakor smo slišali — ravno zdej na Dunaji v natisu.

Vredništvo.

laš takó zabode, de mu le nekoliko kervi odteče, vsa druga kri pa nastopi v dolgim smertnim borenju uboziga živinčeta po mesnih žilicah, kjer se zasede, kar se pri takimu kuhanimu mesu, katero je skorej rudečkasti pesi podobno in neslastno, práv na tanjko vidi.

Ali ni zdravši krompir v oblicah jesti memo takiga mesa? Ali ni tak človek brez vse vesti? Ali bi ne bilo práv, de bi se takim ljudém prepovedalo mesariti, in de bi mesogledi vselej bolj na občinski prid, kot na svoj dobiček gledali?

P—varski.

Nekaj iz Ljubljanskiga glediša.

Pretečeno sredo nas je gosp. Grambach, prvi naših letašnjih igravcov, razveselil s petjem dveh slovenskih pesem. Šaljivi nemški igri „Laibach in einem andern Welttheile“ je práv primerno vverstil dve kaj lepi pesmici, ki so poslušavcam močno dopadle. Perva pesem je bila „Veselja dom“ vsakimu Slovencu dobro znana, od nekiga visokiga pesnika zložena, ki sta jo gosp. Grambach in pa gospodična Kalliano tako ljubo pela, de je poslušavcam serce od veselja igralo. Kakó sladko in preljubeznjivo je gospodična Kalliano njene verstice pela, si noben človek misliti ne more, ki je sam slišal ni. Tù smo se zopet živo prepričali, kakó pripraven je slovenski jezik za petje, in de še skorej laškiga prekosí. Zares pôje se, kakor de bi sam med tekkel. — Drugo pesem „Veselico“ je gosp. Grambach sam pel, in je vsako besedo tako zastopljivo in pomenljivo izgovoril, kakor de bi bil rojen Krajnc. Še zdej nam po ušesih doné besede:

En glažek alj pa dva,
Ta nam kurajžo da!

Gosp. Grambach je to pesem od našiga dobro znaniga Gorenskiga pevca Jurja dobil. — Zraven tega se je pokazala gospodična Kalliano tudi v krajnski noši. To je bila Šiškarca, nališpana od nog do glave, de je bilo kaj! Javalne je lepši obleke na Krajnskem viditi, kakor jo je ta večer Kalliano imela in katero je — kakor smo slišali — od neke kerčmarice v Šiški dobila. — Z eno besedo: gosp. Grambach nam je práv vesel večer napravil, sebi pa tudi práv zlo vstregel, zakaj ljudi je bilo v glediši, de se je vse terlo, ki so svoje dopadajenje nad nemškimi in slovenskimi pesmi glasno — pa spodobno — na znanje dali, in takó je bilo práv.

Oznanilo.

Ravno so na svetlo prišle in na prodaj per gospodu Jožefu Blazniku na Brégi Nr. 190:

Poezije dóktorja Francéta Prešérna.

Céna 1 goldinar.

Povabilo.

Prihodnjo nedeljo, to je 24. dan tega mesca ob enajstih dopoldne se bojo v risarski šoli rokodelske družbe (v Salendrovih ulicah Nr. 195) nar bolj pridnim učencam darila delile. Vsi družbini udje pa tudi drugi rokodelci so k ti sloveznoti povabljeni.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	16. Prosenca.		11. Prosenca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	2	40	2	47
1 » » » banaške...	2	51	2	54
1 » Turšice.....	1	41	1	49
1 » Soršice.....	—	—	2	6
1 » Rži.....	1	50	1	56
1 » Ječmena.....	1	20	1	30
1 » Prosa.....	1	20	1	22
1 » Ajde.....	1	14	1	16
1 » Ovsa.....	—	57	1	—